Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►B

KOMISJONI OTSUS,

15. juuli 2004,

millega rakendatakse nõukogu direktiiv 64/432/EMÜ, mis käsitleb veiste infektsioosse rinotrahheiidiga seotud täiendavaid tagatisi ühendusesiseseks kaubanduseks veistega ja teatavate liikmesriikide esitatud tõrjeprogrammide heakskiitmist

(teatavaks tehtud numbri K(2004) 2104 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2004/558/EÜ)

(ELT L 249, 23.7.2004, lk 20)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni otsus 2007/584/EÜ, 21. august 2007	L 219	37	24.8.2007
►M2	Komisjoni otsus 2008/233/EÜ, 17. märts 2008	L 76	56	19.3.2008
►M3	Komisjoni otsus 2010/433/EL, 5. august 2010	L 205	7	6.8.2010
►M4	Komisjoni rakendusotsus 2011/674/EL, 12. oktoober 2011	L 268	17	13.10.2011
►M5	Komisjoni rakendusotsus 2014/90/EL, 14. veebruar 2014	L 46	10	18.2.2014
►M6	Komisjoni rakendusotsus 2014/703/EL, 8. oktoober 2014	L 294	43	10.10.2014
►M7	Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/250, 13. veebruar 2015	L 41	43	17.2.2015
►M8	Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/1765, 30. september 2015	L 257	44	2.10.2015
►M9	Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/2278, 4. detsember 2015	L 322	55	8.12.2015
►M10	Komisjoni rakendusotsus (EL) 2016/1101, 5. juuli 2016	L 182	51	7.7.2016
►M11	Komisjoni rakendusotsus (EL) 2017/486, 17. märts 2017	L 75	27	21.3.2017

▼B

KOMISJONI OTSUS,

15. juuli 2004,

millega rakendatakse nõukogu direktiiv 64/432/EMÜ, mis käsitleb veiste infektsioosse rinotrahheiidiga seotud täiendavaid tagatisi ühendusesiseseks kaubanduseks veistega ja teatavate liikmesriikide esitatud tõrjeprogrammide heakskiitmist

(teatavaks tehtud numbri K(2004) 2104 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2004/558/EÜ)

Artikkel 1

Heaks kiidetakse nende liikmesriikide esitatud programmid, kes on loetletud veiste herpesviiruse 1. tüübi (BHV1) (edaspidi „veiste infektsioosne rinotrahheiit") nakkuse tõrjet ja likvideerimist käsitleva I lisa tabeli esimeses veerus, kõnealuste liikmesriikide piirkondades, mis on piiritletud I lisa tabeli teises veerus.

Artikkel 2

1. Tõuaretuseks ja tootmiseks ette nähtud veised, kes on pärit II lisas loetlemata liikmesriikidest või nende piirkondadest ja mille sihtkohaks on I lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, rahuldavad vähemalt järgmisi täiendavaid tagatisi:

a) nad peavad olema pärit majandist, kus vastavalt ametlikule teabele ei ole viimase 12 kuu jooksul registreeritud veiste infektsioosse rinotrahheiidi kliinilisi ega patoloogilisi tunnuseid;

b) nad peavad olema olnud isolatsioonis pädeva asutuse heakskiidetud rajatises 30 päeva jooksul vahetult enne üleviimist ning ühelgi samas isolatsioonirajatises olnud veisel ei tohi kõnealusel ajal esineda veiste infektsioosse rinotrahheiidi kliinilisi tunnuseid;

c) neile ja kõigile teistele veistele samas isolatsioonirajatises peab olema tehtud negatiivse tulemusega seroloogiline test, milleks on võetud vereproovid mitte varem kui 21 päeva pärast nende saabumist isolatsioonirajatisse, järgmiste antikehade tuvastamiseks:

   i) vaktsineeritud veiste puhul BHV1 gE-glükoproteiini vastased antikehad; või

   ii) vaktsineerimata veiste puhul kogu BHV1 vastased antikehad.

2. Erandina lõikest 1 võivad päritoluliikmesriigi pädevad asutused lubada lähetada I lisas loetletud piirkondades asuvatesse majanditesse veiseid, mis vastavad vähemalt ühele järgmistest alternatiivsetest tingimustest:

a) loomad on pärit I lisas loetletud liikmesriigist ja BHV1-vabadest majanditest, mis vastavad vähemalt III lisas sätestatud nõuetele;

▼B

b) loomad on ette nähtud liha tootmiseks ja vastavad järgmistele tingimustele:

i) loomad

— on pärit III lisas määratletud BHV1-vabadest majanditest, või

— põlvnevad vaktsineeritud ja korrapäraselt revaktsineeritud emaloomast, või

— on vastavalt valmistaja juhistele korrapäraselt vaktsineeritud ja revaktsineeritud vaktsiiniga, millest gE-antigeen on eemaldatud, või

— on testitud päritoluliikmesriigis negatiivsete tulemustega seroloogilise testiga lõike 1 punktis c osutatud antikehade tuvastamiseks, milleks on võetud vereproov 14 päeva jooksul alates lähetamisest, ning

▼M3

ii) need veetakse halvema tervisliku seisundiga loomadega kokku puutumata I lisas loetletud sihtliikmesriigis asuvasse tundmatu BHV1-staatusega majandisse, kus vastavalt heakskiidetud riiklikule tõrjeprogrammile nuumatakse kõiki loomi sisetingimustes ning kust neid on võimalik vedada ainult tapamajja;

▼B

c) loomad on pärit majanditest, kus kõiki majandis peetavaid üle 15 kuu vanuseid loomi on vaktsineeritud ja korrapäraselt revaktsineeritud ning kõigile üle 9kuustele loomadele on tehtud negatiivsete tulemustega seroloogiline test BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade tuvastamiseks mitte rohkem kui 12 kuu tagant ning loomi on testitud negatiivsete tulemustega lõike 1 punkti c alapunktis i osutatud antikehade tuvastamiseks, milleks on võetud vereproovid lähetamisele eelnenud 14 päeva jooksul;

d) loomad on pärit III lisas määratletud BHV1-vabadest majanditest, mis asuvad liikmesriigis, kus veiste infektsioosne rinotrahheiit on haigus, millest tuleb teatada, ning kus majandist 5 kilomeetri raadiuses ei ole viimase 30 päeva jooksul olnud BHV1 nakkuse kliinilisi või patoloogilisi ilminguid, ning loomi on testitud negatiivsete tulemustega lõike 1 punktis c osutatud antikehade tuvastamiseks, milleks on võetud vereproov lähetamisele eelnenud 14 päeva jooksul.

3. Tapmiseks ette nähtud veised, mis on pärit II lisas loetlemata liikmesriikidest või nende piirkondadest ja mille sihtkohaks on I lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, veetakse otse sihtkoha tapamajja või heakskiidetud kogumiskeskusse, kust need viiakse kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikli 7 teise taandega tapamajja tapmiseks.

▼M9

4. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud veistega kaasas oleva, direktiivi 64/432/EMÜ F lisas sätestatud 1. näidise kohase veterinaarsertifikaadi C osa punktis II.3.3 märgitakse selleks ette nähtud lünka käesoleva otsuse asjaomase artikli, lõike ja punkti number.

▼B

Artikkel 3

1. Tõuaretuseks ja tootmiseks ette nähtud veised, kes on pärit II lisas loetlemata liikmesriikidest või nende piirkondadest ja kelle sihtkohaks on veiste infektsioossest rinotrahheiidist vabad II lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, rahuldavad järgmisi täiendavaid tagatisi:

a) need rahuldavad artikli 2 lõike 1 punktidega a ja b ette nähtud täiendavaid tagatisi;

b) neile ja kõigile teistele artikli 2 lõike 1 punktis b osutatud veistele samas isolatsioonirajatises peab olema tehtud negatiivse tulemusega seroloogiline test, milleks on võetud vereproovid mitte varem kui 21 päeva pärast nende saabumist isolatsioonirajatisse, kogu BHV1 vastaste antikehade tuvastamiseks;

c) neid ei tohi olla vaktsineeritud veiste infektsioosse rinotrahheiidi vastu.

2. Tapmiseks ette nähtud veised, kes on pärit II lisas loetlemata liikmesriikidest või nende piirkondadest ja kelle sihtkohaks on II lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, veetakse otse sihtkoha tapamajja tapmiseks kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikli 7 esimese taandega.

▼M9

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud veistega kaasas oleva, direktiivi 64/432/EMÜ F lisas sätestatud 1. näidise kohase veterinaarsertifikaadi C osa punktis II.3.3 märgitakse selleks ette nähtud lünka käesoleva otsuse asjaomase artikli, lõike ja punkti number.

▼M3

4. Erandina lõike 1 punktidest a ja b võib sihtliikmesriigi pädev asutus lubada tuua lihatootmiseks ettenähtud veiseid III lisas määratletud BHV1-vabasse majandisse (edaspidi „BHV1-vaba majand”), mis asub II lisas loetletud liikmesriigi piirkonnas, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) loomad peavad olema BHV1 vastu vaktsineerimata ning olema sündinud BHV1-vabas majandis ja neid peab olema seal hoitud sünnist saadik;

b) loomi transporditakse nii, et nad ei puutu kokku halvema tervisliku seisundiga loomadega;

c) 30 päeva enne väljasaatmist või sünnist saadik (kui loomad on alla 30 päeva vanused) peavad loomad olema viibinud päritolumajandis või olema olnud isolatsioonis pädeva asutuse heakskiidetud rajatises, mis asub liikmesriigis, kus veiste infektsioossest rinotrahheiidist teatamine on kohustuslik ning kus viie kilomeetri raadiuses majandist või isolatsioonirajatisest ei ole transportimisele eelneva kolmekümne päeva jooksul esinenud BHV1 nakkuse kliinilisi ega patoloogilisi ilminguid;

d) kui loomad on pärit BHV1 vastu vaktsineeritud karjast, on neile tehtud negatiivse tulemusega seroloogiline test BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade tuvastamiseks, ning muudel juhtudel on loomadele

▼M3

tehtud seroloogiline test BHV1 kõigi tüüpide tuvastamiseks vereproovist, mis on võetud seitse päeva enne nende väljasaatmist punktis c viidatud majandist;

e) BHV1-vabades majandites, kuhu loomad viiakse, nuumatakse neid siseruumides ja nad viiakse välja üksnes tapamajja transportimiseks;

f) punktis d osutatud loomadele on tehtud seroloogiline test BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade või kõigi BHV1 tüüpide tuvastamiseks vereproovist, mis on võetud 21–28 päeva pärast loomade saabumist punktis e viidatud majandisse,

i) ning testi tulemused on kõigil juhtudel negatiivsed või

ii) majandi BHV1-vaba staatus peatatakse, kuni nakatunud loomad hiljemalt 45 päeva jooksul pärast majandisse saabumist tapetakse ja

— nakatunud loomadega otseselt kokku puutunud loomade BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade või kõigi BHV1 tüüpide seroloogilise testi tulemused on negatiivsed (vereproov peab olema võetud mitte varem kui 28 päeva pärast nakatunud loomade kõrvaldamist) või

— nakatunud loomadega samas ruumis olnud loomade BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade või kõigi BHV1 tüüpide seroloogilise testi tulemused on negatiivsed (vereproov peab olema võetud mitte varem kui 28 päeva pärast nakatunud loomade kõrvaldamist) või

— kõigi ülejäänud majandis viibivate loomade BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade või kõigi BHV1 tüüpide seroloogilise testi tulemused on negatiivsed (vereproov peab olema võetud mitte varem kui 28 päeva pärast nakatunud loomade kõrvaldamist) või

— BHV1-vaba staatus ennistatakse kooskõlas III lisa 4. punktiga.

5. Lõikes 4 viidatud sihtliikmesriik teavitab komisjoni ja teisi liikmesriike, millistes II lisas loetletud piirkondades lõike 4 sätteid kohaldatakse, samuti nende sätete kavandatava kohaldamise aja.

▼B

Artikkel 4

Tõuaretuseks ja tootmiseks ette nähtud veised, kes on pärit II lisas loetletud liikmesriikidest või nende piirkondadest ja kelle sihtkohaks on I või II lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, vastavad artikli 2 lõike 1 punktis a sätestatud tingimustele.

Artikkel 5

Liikmesriigid tagavad, et artikli 2 lõike 1 punkti c alapunktis ii ja artikli 3 lõike 1 punktis b osutatud seroloogiline test kogu BHV1 vastaste

▼B

antikehade tuvastamiseks on standarditud BHV1 testide OIE rahvusvaheliste standarditena kehtestatud tugeva positiivse, nõrga positiivse ja negatiivse seerumi suhtes.

Artikkel 6

Otsus 2004/215/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 7

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 26. juulist 2004.

Artikkel 8

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

▼**M11**

I LISA

Liikmesriigid	Liikmesriigi piirkonnad, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 64/432/EMÜ artikli 9 kohaseid lisatagatisi seoses veiste infektsioosse rinotrahheiidiga
Belgia	Kõik piirkonnad
Tšehhi Vabariik	Kõik piirkonnad
Saksamaa	Nordrhein-Westfaleni liidumaa järgmised ringkonnad (*Regierungsbezirke*): Düsseldorf Köln
Itaalia	Friuli-Venezia Giulia maakond Trento autonoomne provints
Luksemburg	Kõik piirkonnad

▼**M11**

II LISA

Liikmesriigid	Liikmesriigi piirkonnad, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 64/432/EMÜ artikli 9 kohaseid lisatagatisi seoses veiste infektsioosse rinotrahheiidiga
Taani	Kõik piirkonnad
Saksamaa	Liidumaad: Baden-Württemberg Baieri Berliin Brandenburg Bremen Hamburg Hessen Alam-Saksimaa Mecklenburg-Vorpommern Rheinland-Pfalz Saarimaa Saksimaa Saksi-Anhalt Schleswig-Holstein Tüüringi Nordrhein-Westfaleni liidumaa järgmised ringkonnad (*Regierungsbezirke*): Arnsberg Detmold Münster
Itaalia	Valle d'Aosta maakond Bolzano autonoomne provints
Austria	Kõik piirkonnad
Soome	Kõik piirkonnad
Rootsi	Kõik piirkonnad
Ühendkuningriik	Jersey

▼M1

III LISA

BHV1-vaba majand

1. Veiseid pidavat majandit peetakse vabaks BHV1 nakkusest, kui see vastab käesolevas lisas esitatud tingimustele.

1.1. Majandis ei ole viimase kuue kuu jooksul registreeritud ühtegi BHV1 nakkuse kahtlust ning kõik majandis peetavad veised on vabad BHV1 nakkusele viitavatest kliinilistest sümptomitest.

Majand ja sellega mittekülgnevad karjamaad või rajatised (olenemata omandisuhtest), mis moodustavad majandiga ühe epidemioloogilise üksuse, peavad olema kõikidest madalama BHV1 staatusega karjamaadest ja rajatistest selgelt eraldatud kas looduslike või füüsiliste piiretega, mis tõhusalt väldivad erineva tervisliku seisundiga loomade otsese kokkupuute.

1.2. Majandisse on toodud ainult II lisas loetletud liikmesriikides või nende piirkondades asuvatest või BHV1-vabadest majanditest pärit veiseid ning ükski majandis peetav veis ei ole kokku puutunud veistega, kes ei ole pärit II lisas loetletud liikmesriikides või nende piirkondades asuvatest või BHV1-vabadest majanditest.

1.3. Emaseid veiseid seemendatakse ainult spermaga, mis on saadud vastavalt direktiivile 88/407/EMÜ või neid on paaritatud pullidega, kes on pärit käesoleva otsuse II lisas loetletud liikmesriikides või nende piirkonnas asuvatest majanditest või BHV1-vabadest majanditest.

1.4. Majandis kohaldatakse vähemalt ühte järgmistest kontrollirežiimidest:

1.4.1. kõikidelt tõuaretuseks kasutatavatelt või selleks ette nähtud emastelt ja isastelt veistelt, kes on vanemad kui üheksa kuud, on 5–7 kuu tagant võetud vereproovid ning kõikide loomade puhul on vähemalt kahe vereproovi seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks andnud negatiivse tulemuse;

1.4.2. seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks on kõikidel juhtudel andnud negatiivse tulemuse vähemalt:

— kahe piima üksikproovi või mitte rohkem kui 5 loomalt saadud piima koondproovi puhul, mis on võetud 5–7 kuu tagant kõigilt lakteerivatelt emastelt veistelt; ning

— kahe vereproovi puhul, mis on 5–7 kuu tagant võetud nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veistelt, kes on vanemad kui üheksa kuud ning keda kasutatakse tõuaretuseks või kes on selleks ette nähtud;

1.4.3. piimafarmide puhul, kus vähemalt 30 % veistest on lakteerivad emased veised, on seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks andnud kõikidel juhtudel negatiivse tulemuse vähemalt:

— kolme piimaproovi puhul, mis on sõltuvalt kasutatava testi spetsifikatsioonist kogutud mitte rohkem kui 50 lakteerivalt emaselt veiselt vähemalt kolme kuu tagant, ning

— ühe individuaalse vereproovi puhul, mis on võetud nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veistelt, kes on vanemad kui üheksa kuud ning keda kasutatakse tõuaretuseks või kes on selleks ette nähtud;

▼M1

1.4.4. kõik majandis peetavad veised on pärit II lisas loetletud liikmesriikides või nende piirkondades asuvatest majanditest või BHV1-vabadest majanditest.

2. Veiseid pidava majandi BHV1-vaba staatus säilib, kui:

2.1. jätkatakse punktides 1.1–1.4 sätestatud nõuete kohaldamist ning

2.2. majandis kohaldatakse 12 kuu jooksul vähemalt ühte järgmistest kontrollirežiimidest:

2.2.1. seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks on andnud kõikidel juhtudel negatiivse tulemuse vähemalt ühe kõikidelt üle 24 kuu vanustelt veistelt võetud individuaalse vereproovi puhul;

2.2.2. seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks on kõikidel juhtudel andnud negatiivse tulemuse vähemalt:

— ühe piima üksikproovi või mitte rohkem kui viielt loomalt saadud piima koondproovi puhul, mis on võetud kõigilt lakteerivatelt emastelt veistelt; ning

— ühe individuaalse vereproovi puhul, mis on võetud nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veistelt, kes on vanemad kui 24 kuud;

2.2.3. piimafarmide puhul, kus vähemalt 30 % veistest on lakteerivad emased veised, on seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks andnud kõikidel juhtudel negatiivse tulemuse vähemalt:

— kahe piimaproovi puhul, mis on sõltuvalt kasutatava testi spetsifikatsioonist kogutud mitte rohkem kui 50 lakteerivalt emaselt veiselt vähemalt 3–12 kuu tagant; ning

— ühe individuaalse vereproovi puhul, mis on võetud nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veistelt, kes on vanemad kui 24 kuud.

3. Veiseid pidava majandi BHV1-vaba staatus peatatakse, kui mis tahes loom annab punktides 2.2.1–2.2.3 osutatud uuringute käigus positiivse tulemuse BHV1 antikehade tuvastamiseks tehtud testis.

4. Kooskõlas punktiga 3 peatatud BHV1-vaba staatus taastatakse ainult pärast seda, kui kaks BHV1 antikehade tuvastamiseks tehtud seroloogilist uuringut, mida ei alustatud varem kui 30 päeva pärast seropositiivsete loomade eemaldamist, on kõikidel juhtudel andnud negatiivse tulemuse vähemalt:

— kahe piima üksikproovi või mitte rohkem kui viielt loomalt saadud piima koondproovi puhul, mis on võetud vähemalt kahe kuu tagant kõigilt lakteerivatelt emastelt veistelt; ning

— kahe vereproovi puhul, mis on võetud vähemalt kolme kuu tagant nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veiselt.

▼**M1**

Märkus:

a) Kui käesolevas lisas osutatakse BHV1 antikehade tuvastamiseks tehtavale seroloogilisele uuringule, kohaldatakse artikli 2 lõike 1 punktis c sätestatud põhimõtteid testitud loomade vaktsineerimisstaatuse kohta.

b) Käesolevas lisas osutatud piima koondproovi suurust võib muuta, kui on olemas dokumenteeritud tõendid selle kohta, et uuring on tavapärastes laboritingimustes piisavalt tundlik, et teha kindlaks üksik nõrk positiivne tulemus kohandatud suurusega koondproovis.